

του τὸν ἀρχισράτηγον Ο'λοφέρνην ἔσφαξεν ἡ Γ'ουδήθ δι' ἀπάτης, ὅταν ἐπολιόρκει τὴν Γ'ερουσαλήμ.

ι'. Τούτου δὲ διάδοχος ἐξάθη ὁ Χυναλαδὰ, τὸν ὁποῖον, ὡς τρυφηλὸν, καταφρονήσας ὁ στρατηγὸς του Ναβοπολασσάρ, ἔγεινε βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος. Ναβουχοδονόσορ δὲ ὁ δεύτερος ἠχμαλώτισε τοὺς Ἑβραίους, ὑπέταξε τὴν Τύρον, καὶ ἐλεηλάτησε τὴν Αἴγυπτον.

ια'. Ἐπὶ δὲ Βαλτάσσαρ ἔλαβε τέλος τῶν Ἀσσυρίων τὸ βασίλειον, ὑποταγὲν εἰς τὴν δύναμιν τοῦ Κύρον.

Δ'. Γ'ΣΤΟΡΙΑ τῶν ΦΟΙΝΙΚΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Φοίνικες ἐξάθησαν καὶ αὐτοὶ ἔθνος ἀρχαιότατον. Διότι Σιδῶν, ὁ δισέκγονος τοῦ Νῶε, κατέκτισε τὴν Φοινίκην, καὶ ἔκτισε πόλιν Σιδῶνα. Καὶ οἱ Φοίνικες ἔκτοτε μὲν κατέκουν ταύτην τὴν γῆν, ὠνομάσθησαν δὲ Φοίνικες ὑπὸ τινος βασιλέως αὐτῶν Φοίνικος.

β'. Οὗτοι οἱ Φοίνικες ἐφεῦρον τὴν ναυτικὴν, τὴν γραφικὴν, (τὴν ὁποίαν ὑσερον ἐτελειοποίησαν οἱ Αἰγύπτιοι) τὸν ζυγὸν (ζυγαρίαν), τὸ μέτρον, τὸ νόμισμα, τὴν πορφύραν, τὴν θαλασσοπλοΐαν, καὶ προσέτε το ἔμπόριον· εἰς τὸ ὁποῖον ἐξάθησαν ἀξιώτατοι.

π. X. γ'. Ἀφ' οὗ δὲ οἱ Ἰσραηλῖται ἐκυρίευσαν τὴν γῆν
 1422 Χαναὰν, ἔφυγον τὰ ἐκεῖ ἔθνη. Καὶ οἱ μὲν Φιλιθαῖοι ἐκυρίευσαν τὴν Σιδῶνα· οἱ δὲ ἐγκάτοικοι αὐτῆς ἔκτισαν τὴν Τύρον. Ἡ ὁποία ἔγεινε πόλις ἰσχυροτάτη, καὶ ἐθαλασσοκράτησε πολὺν καιρὸν, καὶ εἶχε τὸ ἔμπόριον ὅλων τῶν ἐθνῶν. Ἐσειλε δὲ καὶ ἀποικίας εἰς τὴν Κύπρον, εἰς τὴν Ρ'όδον, εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν Σικελίαν, καὶ εἰς τὴν Σαρδινίαν.
 720 Ἀλλ' ὑπέταξεν αὐτὴν ὁ Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας, μετὰ πολιορκίαν ἑτῶν δεκατριῶν.

δ'. Οἱ δὲ κάτοικοι τῆς Τύρου, ἔλθόντες εἰς ἄλλην νῆσον, καὶ κτίσαντες ἐκεῖ πόλιν, τὴν ὠνόμασαν Νέαν Τύρον. Καὶ ἡ μὲν παλαιὰ κατηδαφίσθη. ἡ δὲ νέα εἰς ὀλίγον καιρὸν ἔφθασε τὴν δύναμιν τῆς πρώτης. Ἀλλ' ἐν ᾧ ἦτον εἰς τὴν ἀκμὴν τῆς δόξης τῆς, ὁ μέγας Ἀλέξανδρος τὴν ἐκυρίευσεν, καὶ τὴν κατηδάφισε. καὶ ὑπέταξε τὸ βασίλειον τῆς Τύρου εἰς τὸν βασιλέα τῆς Σιδῶνος Ἀβδολόνιμον. Ἐπειτα δὲ ὑπετάγη εἰς τοὺς Π'ωμαίους.

Ε'. Γ' ΣΤΟΡΙ' Α τῶν ΣΥ' ΡΩΝ.

α'. Περὶ δὲ τῶν Σύρων λέγουσιν, ὅτι πρῶτος βασιλεὺς αὐτῶν ἐστάθη Ἀδρααζάρ. ὅστις συμμαχήσας μετὰ τοῦ βασιλέως τῆς Δαμασκοῦ, ἐπολέμησε πρὸς Δαβὶδ, τὸν βασιλέα τῶν Ἑβραίων. καὶ νικηθεὶς, ἠναγκάσθη νὰ δίδῃ φόρον. ὁμοίως δὲ καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Δαμασκοῦ.

π. χ.
1044

β'. Ἀλλ' οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς Δαμασκοῦ ἔγεινεν ἰσχυρότατος βασιλεὺς τῆς Συρίας, περὶ τὰ τέλη τῆς βασιλείας Σολομῶντος. Καὶ ἐσύγχιζον οἱ διάδοχοί του τοὺς Ἰσραηλίτας. καὶ ὁ Βεναδάδ ἐπολέμησε κατὰ τοῦ Ἀζαάβ.

901

γ'. Μετὰ δὲ πολλὰ ἔτη Θεγλαφραλασσάρ ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας ὑπέταξε τὴν Συρίαν, βασιλεύοντος εἰς αὐτὴν τοῦ Π'αζῆν, καὶ μετόπισε τοὺς κατοίκους.

δ'. Καὶ μετὰ τοῦτο δὲν εἶναι γνωστὸν ἄλλο, ἕως εἰς τὸν καιρὸν τῶν διαδόχων τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὅτε ἔγεινε τὸ νέον βασίλειον τῆς Συρίας.

ζ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΦΡΥΓΩΝ.

π. χ. α'. Περὶ δὲ τῶν Φρυγῶν λέγουσιν, ὅτι ὁ Σκάμαν-
 1553 δρος ἔφερεν ἀποικίαν εἰς τὴν Φρυγίαν. Καὶ τούτου
 1528 διάδοχος ἐσάθη ὁ Τεῦκρος. εἰς τοῦ ὁποίου τὸν και-
 ρὸν ἦλθεν ὁ Δάρδανος ἀπὸ τὴν Ἐτρουρίαν τῆς Ἰτα-
 1506 λίας, καὶ λαβὼν γυναῖκα τὴν θυγατέρα του, ἔγεινε
 καὶ διάδοχός του. Καὶ κτίσας πόλιν περὶ τὸν Ἐλ-
 λήσποντον, τὴν ὠνόμασε Δαρδανίαν.

1475 β'. Τούτου δὲ ὁ υἱὸς Ἐριχθόνιος ἔξευξε τέσσαρας
 ἵππους, ἀσύνηθες ἕως τότε. Καὶ τούτου ὁ υἱὸς Τρώς
 1400 ὠνόμασε τὴν μητρόπολιν Τροίαν, καὶ τὸ βασίλειον
 1340 Τρωάδα. Ὁ δὲ υἱὸς του Ἰλλος ὠνόμασεν αὐτὴν
 Ἰλίον. καὶ ὁ διάδοχός του Λαομέδων τὴν περιετεί-
 χισεν ἰσχυρῶς.

1249 γ'. Τούτου δὲ διάδοχος ἦτον ὁ υἱὸς του Πρίαμος.
 ὅστις ἔκτισεν ἀκρόπολιν εἰς τὴν Τροίαν, καὶ τὴν ὠνό-
 μασε Πέργαμον. Ἀλλ' ἐσάθη δυσυχέσατος βασιλεὺς.
 ἐπειδὴ ὁ υἱὸς του Ἀλέξανδρος, ἢ Πάρις, ἀρπάσας
 ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ἑλένην τὴν γυναῖκα τοῦ Μενελάου,
 βασιλέως τῆς Σπάρτης, ἔγεινε αἷτιος τῆς παντελοῦς
 φθορᾶς. Διότι οἱ Ἕλληνες μὴ φέροντες τὴν αἰσχύ-
 νην, ἦλθον ὁμοθυμαδὸν εἰς τὴν Τρωάδα, καὶ πο-
 λιορκήσαντες αὐτὴν ἑννέα ἔτη, εἰς τὸ δέκατον τὴν
 ἐκυρίευσαν, καὶ τὴν κατηδάφισαν.

ζ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΛΥΔΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Λυδοὶ κατήγοντο ἀπὸ τοῦ Λοῦδ, υἱοῦ
 1506 τοῦ Σῆμ. Καὶ ἔκ τινος μὲν ἀρχηγοῦ αὐτῶν Μήονος,
 ὠνομάσθησαν Μήονες. ἐκ δὲ τοῦ ἐκγόνου αὐτοῦ Ἀΐτος,
 ὅστις ἐσάθη καὶ πρῶτος βασιλεὺς αὐτῶν, Ἀΐταδαι.
 καὶ ἐκ τοῦ Λυδοῦ, υἱοῦ τοῦ Ἀΐτος, ὠνομάσθησαν
 ὅλον τὸ ἔθνος Λυδοί.

β'. Μετὰ δὲ τὴν γενεὰν τῶν Ἀΐταδῶν, ἐβασί-

λευσεν εἰς τὴν Λυδίαν ἢ τῶν Η' ρακλειδῶν • τῶν ὁποίων Π. Χ. πρῶτος μὲν βασιλεὺς ἐσάθη ὁ Α' γρων • ἔσχατος δὲ, 1223 ὁ Κανδάυλης • Τοῦτον δὲ φονεύσας δολίως ὁ Γύγης, 718 υἱὸς τοῦ Δασκύλου, κατὰ παρακίνησιν τῆς βασιλίσσης, ἔλαβε καὶ τὸ βασίλειον καὶ τὴν βασίλισσαν • καὶ οὕτω μετέβη ἢ βασιλεία εἰς τὴν γενεὰν τῶν Μερμνάδων.

γ'. Περὶ δὲ τῆς πολυποικίλου πολιτικῆς τοῦ Γύγου, οἱ Ἕλληνες ἐμυθολόγησαν, ὅτι εἶχε δακτυλίδιον, τὸ ὅποιον φορῶν, καὶ σρέφων ἐγίνετο ἄφαντος • καὶ πάλιν ἐφαίνετο, ὅταν ἤθελε.

δ'. Βασιλεύοντος δὲ Α' ρδυος τοῦ υἱοῦ τοῦ Γύγου, 680 εἰσέβαλον οἱ Κιμέριοι, διωχθέντες ἀπὸ τοῦ Σκύθας, εἰς τοὺς τόπους του • καὶ ἐκυρίευσαν τὰς Σάρδεις, μητρόπολιν τῶν Λυδῶν, πλὴν τῆς ἀκροπόλεως • τοὺς ὁποίους ἐδίωξε μετὰ καιρὸν Α' λυάτης, ὁ ἔκγονός του • Οὗτος ἐξουσίασε καὶ τὴν Σμύρναν, καὶ τὰς Κλαζομενάς, μὲ πολιορκίαν •

ε'. Κροῖσος δὲ ὁ διάδοχος τοῦ Α' λυάτου, ἐσάθη περίφημος διὰ τὸν πλοῦτόν του, καὶ διὰ τὴν ὑπεράσπισιν τῶν ἐπισημῶν • ὅθεν καὶ Σόλων ὁ Α' θηναῖος, καὶ Αἴσωπος ὁ μυθοποιὸς, ἔλαβον περιποίησιν παρ' αὐτῷ • Κινήσας δὲ πόλεμον κατὰ τῶν Μήδων καὶ Περσῶν, ἐνικήθη ὑπὸ τοῦ Κύρου, βασιλέως τῶν Περσῶν, καὶ ἔγεινεν ἀλχμάλωτος • Καὶ οὕτως ἔλαβε τέλος τὸ βασίλειον τῶν Λυδῶν.

ς'. Εἰς τούτου τὸν καιρὸν λέγουσιν, ὅτι ἐχαράχθη πρῶτον νόμισμα ἀργυροῦν καὶ χρυσοῦν ὑπὸ τῶν Λυδῶν.

Η'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΜΗΔΩΝ.

α'. Οἱ δὲ Μῆδοι κατήγοντο ἀπὸ τὸν Μαδαῖ, υἱὸν τοῦ Γ' ἀφεθ • Καὶ ἄλλο οὐδὲν γινώσκομεν περὶ

αὐτῶν, παρὰ ὅτι ἦσαν ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν Ἀσσυρίων· καὶ τις Ἀρβάκης, διοικητὴς τῆς Μηδίας, τοὺς ἠλευθέρωσεν ἀπὸ αὐτοῦς.

Η. X. θ'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Ἀρβάκου· οἱ Μῆδοι διηρέθησαν εἰς ἕξ φυλάς· καὶ διὰ τὰς διχονοίας των, διώρισαν κριτὴν τὸν Διηώκην, Μῆδον τὸ γένος· ὁ ὁποῖος βασιλεύσας μὲ κοινὴν γνώμην, ἔκτισε τὰ Ἐκβάτανα εἰς καθέδραν· καὶ διώρισε νόμους καὶ εὐταξίαν εἰς τὸ βασίλειον.

657 γ'. Τοῦτου διάδοχος ἔγεινεν ὁ υἱὸς τοῦ Φραόρτης, ὁ ὁποῖος ὑπέταξε τὴν Περσίαν καὶ ὅλην σχεδὸν τὴν Ἀσίαν μέχρι τοῦ Ἄλλυος ποταμοῦ· Ὑ΄σερον δὲ ἐκίνησε πόλεμον κατὰ τῶν Ἀσσυρίων· καὶ νικηθεὶς, ἐφρονεύθη εἰς τὴν μάχην.

635 δ'. Κυαζάρης δὲ ὁ υἱὸς τοῦ συνέσχησε πάλιν τὸ βασίλειον· ὅστις πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ πατρὸς τοῦ κατεπολέμησε τοὺς Ἀσσυρίους, καὶ ἐπολιόρησε τὴν Νινευῆ· Ἀλλὰ πλῆθος Σκυθῶν ἐπελθὼν, καὶ κατερημοῦν τὸν τόπον του, τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀφήσῃ τὴν πολιορκίαν· τοὺς ὁποῖους μόλις μετὰ εἴκοσιν ἔτη κατεδίωξε, φρονεύσας εἰς ἓν συμπόσιον σχεδὸν πάντας.

ε'. Ἐκ τούτων δὲ ἐδέχθη τοὺς φυγάδας Ἀλυάτης ὁ βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, καὶ ὁ Κυαζάρης ἐπολέμει αὐτὸν ἔτη πέντε· Καὶ ἐπειδὴ συνέβη ἔκλειψις ἡλίου, φοβηθέντες ἀμφοτέρωθεν ἐξ ἀμαθείας καὶ δεισιδαιμονίας, συνεφώνησαν εἰρήνην· Συνεμάχησε δὲ μὲ τὸν Ναβοπαλασσάρ, βασιλέα τῶν Βαβυλωνίων, κατὰ τῶν Ἀσσυρίων· καὶ κατέσρεψαν τὴν Νινευῆ.

595 ς'. Τοῦτον δὲ διεδέχθη ὁ υἱὸς τοῦ Ἀρσάγης· ὁ ὁποῖος ἔδωκε τὴν θυγατέρα του Μανδάνην γυναῖκα εἰς Καμβύσην τὸν βασιλέα τῆς Περσίας· ἐξ ὧν ἐγεννήθη ὁ Κύρος.

560 ζ'. Τοῦτον δὲ πάλιν διεδέχθη Κυαζάρης ὁ υἱὸς του· Καὶ ἐπειδὴ Κροῖσος ὁ βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, καὶ Νεριγλησὸρ, ὁ βασιλεὺς τῶν Βαβυλωνίων, ἤλθον

κατ' αὐτοῦ, αὐτὸς ἐδέχθη στρατηγὸν τὸν Κῦρον • καὶ ὁ Κῦρος καθυπέταξε πάντας, καὶ ἠχμαλώτισε τὸν Κροῖσον. Π. Χ.

η'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τούτου τοῦ Κυαζάρου, 530
ὁ Κῦρος ἠνωσε τὰ δύο βασιλεία τῶν Μήδων καὶ τῶν Περσῶν εἰς ἓν.

Θ'. ΙΣΤΟΡΙΑ τῶν ΠΕΡΣῶΝ.

α'. Οἱ δὲ Πέρσαι ἦσαν ἀπόγονοι τοῦ Ε' λάμ υἱοῦ τοῦ Σήθ, ὅθεν καὶ ὠνομάζοντο Ε' λαμίται • καὶ εἶχον ἰδίους βασιλεῖς, ὧν εἷς ἦτον ὁ Χοδολλογομὸρ, ὅστις εἰς τὸν καιρὸν τοῦ Ἀβραὰμ ἐκυρίευσε τὰ Σόδομα • Ἐπειτα δὲ φαίνεται ὅτι ὠνομάσθησαν Πέρσαι ἀπὸ τινος ἀρχηγοῦ αὐτῶν.

β'. Ἦσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔθνος νομαδικόν, καὶ διηρημένον εἰς πολλὰς φυλάς • εἰς τὰς ὁποίας τὸ γένος τοῦ Ἀχαιμένους εἶχε τὴν ὑπεροχὴν • καὶ τοὺς ὠδήγει καὶ εἰς τοὺς πολέμους.

γ'. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν ἦσαν ὑποκείμενοι εἰς τοὺς Ἀσσυρίους • ἔπειτα δὲ ἐπὶ τῆς ἀποσασίας τοῦ Ἀρβάκου, ἠλευθερώθησαν μὲν καὶ αὐτοὶ • ἀλλ' ὁ Φραόρτης ὕπερον, βασιλεὺς τῶν Μήδων, τοὺς ὑπέταξεν, ἀφείς εἰς αὐτοὺς ἰδίους ἐξουσιασὰς. 657

δ'. Ο' δὲ Κῦρος, υἱὸς τῆς Μανδάνης καὶ τοῦ Καμβύσου, ἔκγονος τοῦ Ἀρσάγου, βασιλέως τῶν Μήδων, διορισθεὶς ἀπὸ τὸν θεῖόν του Κυαζάρην τὸν δεύτερον, ἀρχισράτηγος, κατενίκησε τοὺς Βαβυλωνίους καὶ Λυδοὺς, ἐκστρατεύσοντας κατ' αὐτοῦ • καὶ ἐκυρίευσεν ὅλην τὴν Ἀσίαν.

ε'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ θεῖου του • ὁ Κῦρος 330 ἠνωσε τὴν Μηδίαν μὲ τὴν Περσίαν, καὶ ἐξέτεινε τὴν ἐπικράτειαν ἐπὶ πολὺ, καὶ ἐθεμελίωσεν ἐκείνην τὴν μεγάλην μοναρχίαν τῶν Περσῶν.

ς'. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον τοῦ Κύρου, διεδέχθη τὴν 521

βασίλειαν τῶν Περσῶν ὁ υἱὸς τοῦ Καμβύσης ὁ β'. ὅστις ὑποτάξας τὴν Αἴγυπτον, ἔδειξε πᾶσαν θηριωδίαν καὶ μανίαν καὶ ἀσέβειαν. Προχωρήσας δὲ εἰς τὴν Ἀφρικὴν μέχρι τῆς Αἰθιοπίας, ἔφθειρε πολὺπλῆθος τοῦ στρατεύματός του. Ἐδολοφόνησε δὲ καὶ τὸν ἀδελφόν του Σμέρδιν.

ζ'. Οὗθεν, λείποντος αὐτοῦ εἰς τὴν Αἴγυπτον, μάγος τις, ὁμοιάζων πολὺ μὲ τὸν Σμέρδιν, ἐκηρύχθη βασιλεὺς. Καὶ μαθὼν τοῦτο ὁ Καμβύσης, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ. ἀλλ' ἀπέθανε καθ' ὁδὸν, πληγωθεὶς θανασίμως ἀπὸ τοῦ ἴδιόν του ξίφος. Τὸν δὲ ψευδώνυμον Σμέρδιν, συνομόσαντες ἑπτὰ μεγιστάνες, ἐφόνευσαν. Καὶ ἔπειτα ἔλαβε τὸν θρόνον Δαρεῖος ὁ τοῦ Υἱοῦ γάσπου.

η'. Οὗτος δὲ ὁ Δαρεῖος ἐτιμώρησε τοὺς ἀποσατήσαντας Βαβυλωνίους. περιέσειλε τὴν ἀπόλυτον ἐξουσίαν τῶν βασιλέων. διήρρεσεν ὅλον τὸ βασίλειον εἰς εἴκοσι σατραπείας. διώρισε τοὺς φόρους τῶν ἐπαρχιῶν. καὶ ἀπλῶς εἰπεῖν, διέταξε κάλλιπα ὅλας τὰς πολιτικὰς ὑποθέσεις. Ἐκυρίευσεν τὴν Θράκην, τὴν Μακεδονίαν, διὰ τοῦ στρατηγοῦ Μεγαβύζου. Εἰσέβαλεν εἰς τὴν Σκυθίαν, ἀλλ' ἐπέσχεψεν ἄπρακτος.

θ'. Ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἰῶνες, βοηθούμενοι ἀπὸ τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς Ἐρετριεῖς, ἀπεσάτησαν, καὶ κατέκαυσεν τὰς Σάρδεις. ὁ Δαρεῖος ἔπεμψε τὸν Δάτιν μὲ πολυπληθὲς στρατεύμα κατὰ τῆς Ἑλλάδος. καὶ τὴν μὲν Ἐρετριαν ἠχμιάλωτισεν ἐκ προδοσίας. εἰς δὲ τὸν Μαραθῶνα κατανικηθεὶς ὁ Δάτις ἀπὸ τὸν Μιλτιάδην, ἐπέσχεψεν ὀπίσω μὲ ἀισχύνην.

π. κ. ι'. Οὗ δὲ διάδοχος αὐτοῦ Ξέρξης ὁ α', εἰσέβαλεν 486 εἰς τὴν Ἑλλάδα μὲ ἑπτακοσίας χιλιάδας πεζοῦ, καὶ τετρακοσίας ἵππικου, καὶ χιλίας διακοσίας τριήρεις, καὶ κατέκαυσεν τὰς Ἀθήνας. ὅμως, γενομένης ναυμαχίας κρατερᾶς εἰς τὴν Σαλαμίνα, μὲ τὴν γνώμην τοῦ Θεμιστοκλέους, στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων, κατασυνετρίβη ὁ στόλος του. καὶ αὐτὸς μὲν ἠναγκάσθη νᾶ

ἐπιστρέψῃ ὀπίσω κατησχυμένος • ἀφῆκε δὲ τὸν Μαρδώνιον μὲ τριακοσίας χιλιάδας • ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐνίκηθη κατὰ κράτος εἰς τὰς Πλαταιάς • Καὶ οὕτως ἠλευθερώθη ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τούτων Πέρσας.

ια'. Εἰς τὸν αὐτὸν δὲ καιρὸν ἐνίκηθησαν οἱ Πέρσαι καὶ πλησίον τῆς Μυκάλης, καὶ περιωρίσθησαν, νὰ μὴ κινήσωσι κατὰ τῆς Ἑλλάδος.

ιβ'. Ἀρταξέρξης δὲ ὁ α', ὁ υἱὸς τοῦ Ξέρξου, ὁ π. κ. λεγόμενος Μακρόχειρ, διότι εἶχε τὴν μίαν χεῖρα μακροτέραν, ἐκήρυξε πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων, ἐπειδὴ ἔδωκαν βοήθειαν εἰς τοὺς Αἰγυπτίους ἀποστατήσαντας • καὶ νικηθεὶς διὰ ξηραῶς καὶ θαλάσσης ὑπὸ τοῦ Κίμωνος, στρατηγοῦ τῶν Ἀθηναίων, ἠναγκάσθη νὰ κάμῃ ἐπιζήμιον καὶ κατησχυμένην εἰρήνην. 465

ιγ'. Εἰς τούτου δὲ τὸν καιρὸν ὁ Θεμιστοκλῆς, διωκόμενος ἀπὸ τούτων Ἀθηναίους καὶ Λακεδαιμονίους, ἦλθεν εἰς τὴν Περσίαν, καὶ ἔλαβε παρ' αὐτοῦ ὑποδοχὴν ἔντιμον.

ιδ'. Τὸν δὲ Ἀρταξέρξην διεδέχθη Ξέρξης ὁ β'. 424 τὸν ὁποῖον ἐφόνευσεν ὁ Σουγδιανὸς υἱὸς Ἀρταξέρξου ἐκ παλλακίδος • καὶ τοῦτον πάλιν ὁ Ω΄χος, καὶ αὐτὸς νόθος υἱὸς τοῦ Ἀρταξέρξου • ὁ ὁποῖος μετωνομάσθη Δαρεῖος α', ὁ Νόθος, εἰς τούτου τὸν καιρὸν ἀπεσάτησαν οἱ Αἰγύπτιοι • καὶ διώξαντες τοὺς Πέρσας, ἔκαμαν βασιλέα αὐτῶν τὸν Ἀμύρτην.

ιε'. Ὁ δὲ διάδοχος αὐτοῦ Ἀρταξέρξης ὁ β', ὁ 415 καλούμενος Μνήμων, διὰ τὸ μέγα μνημονικὸν του, εἶχεν ἀδελφὸν τὸν Κῦρον, τὸν ὁποῖον ἠγάπα Παρυσάτις ἡ μήτηρ αὐτῶν • Ἦ΄τον δὲ ὁ Κῦρος σατράπης τῆς μικρᾶς Ἀσίας.

ις'. Μὴ εὐχαριστούμενος δὲ ὁ Κῦρος εἰς τὴν σατραπίαν, ἠ΄θελε νὰ λάβῃ τὴν βασιλείαν • Ὅθεν ἐκίνησε κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ του, ἔχων ἑκατὸν χιλιάδας βαρβάρους, καὶ δέκα χιλιάδας Ἑλληνας, τῶν ὁποίων στρατηγὸς ἦτον Κλέαρχος ὁ Λακεδαιμόνιος • Συγκροτηθείσης δὲ τῆς μάχης, ὁ Κῦρος ὤρμησε κατὰ τοῦ

ἀδελφοῦ του, καὶ ἐφρονεύθη. Καὶ οἱ μὲν βάρβαροι
 χ. π. κατεσκορπίσθησαν. οἱ δὲ Ἑλληνας τὸ καθ' ἑαυτοὺς
 404 ἐνίκων. Τέλος δὲ πάντων ἔμειναν οἱ Ἑλληνας ἔρημοι
 μεταξὺ ἀναριθμητῶν βαρβάρων. Καὶ τὸ χεῖρισον
 ἦτον, ὅτι ἐδολοφόνησαν οἱ βάρβαροι τοὺς στρατη-
 γοὺς των.

ιζ'. Τότε δὲ Χειρίσοφος ὁ Λακεδαιμόνιος, καὶ Ξε-
 νοφῶν ὁ Ἀθηναῖος, ὠδήγησαν τοὺς Ἑλληνας μετα-
 ξὺ ἀπείρων βαρβάρων ἐχθρῶν, εἰς τὸ μέσον τοῦ χειμῶ-
 νος, καὶ τοὺς ἔφερον εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ αὕτη ἡ
 ἀναχώρησις ἔμεινεν ἀξιομνημόνευτος εἰς τὴν ἰσορίαν.

ιη'. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἀγησίλαος ἐσάλη ἀπὸ τοὺς
 Σπαρτιάτας εἰς βοήθειαν τοῦ Ταχῶ, βασιλέως τῆς
 Αἰγύπτου, καὶ ἔκαμε μεγάλας νίκας κατὰ τῶν Περσῶν,
 ὁ Ἀρταξέρξης διήγειρε τοὺς Θηβαίους, καὶ ἄλλους
 Ἑλληνας κατὰ τῶν Σπαρτιατῶν, οἱ ὅποιοι ἠναγκά-
 σθησαν, καὶ ἀνεκάλεσαν ἀπὸ τὴν Ἀσίαν τὸν Ἀγη-
 σίλαον. καὶ ἔγινε μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων μεγάλη
 φθορά.

ιθ'. Τότε οἱ Λακεδαιμόνιοι διὰ τοῦ πρέσβεως αὐ-
 τῶν Ἀνταλκίδου ἔκαμαν εἰρήνην μὲ τοὺς Πέρσας
 ἀτιμοτάτην, παραδόντες εἰς τὴν ὑποταγὴν τῆς Περ-
 σίας ὅλους τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἑλληνας.

κ'. Δαρεῖος δὲ, ὁ υἱὸς του, τὸν ἐπεβουλεύθη.
 ἀλλ' ἐφάνη ἡ ἐπιβουλή, καὶ ὁ πατὴρ ἐφόνευσε τὸν
 ἐπίβουλον υἱὸν. καὶ ἀφῆκε διάδοχόν του Ὠχόν, τὸν
 δεύτερον υἱὸν του.

κα'. Οὗτος δὲ ὁ Ὠχος μετωνομάσθη Ἀρταξέρξης.
 ὑποπτευόμενος δὲ μήπως τὸν ἐκθρονίσωσι, κατέσφαξε
 πάντας τοὺς ἐκ τοῦ βασιλικοῦ αἵματος, χωρὶς τινος
 ἐξαιρέσεως. Εἰς δὲ τούτων Δατάμης, ἀποφυγὼν τὸν
 θάνατον, κατεπόλεμει αὐτὸν. ἀλλ' ἐφόνευσε καὶ αὐ-
 τὸν μὲ δόλον.

κβ'. Οἱ δὲ Φοίνικες ἀπεςάτησαν. καὶ ἐπειδὴ ἔμελ-
 λον νὰ δουλωθῶσιν ὑπ' αὐτοῦ, κατεκάησαν ἅπαντες
 ἕως τεσσαράκοντα χιλιάδες ψυχαί.

κγ'. Ὑποτάξας δὲ πάλιν τὴν Αἴγυπτον, κατέσφαξε πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων· καὶ τὸν θεὸν τῶν Ἄπιν καταμελίσας, ἔρριψεν εἰς τοὺς κύνους.

κδ'. Ἐίχε δὲ πικρὸν τινα εὐνοῦχον Αἰγύπτιον, Βαγῶαν· οὗτος τὸν ἐφαρμάκωσε· καὶ ἔλαβε τὸν θρόνον Ἀρσῆς ὁ νεώτερος υἱὸς του· ἀλλὰ καὶ τοῦτον κατέσφαξεν ὁ Βαγῶας, καὶ ὅλους τοὺς τῆς οἰκίας π. χ. του· Καὶ ἔλαβε τὸν θρόνον ὁ Κοδομάνος, υἱὸς τοῦ 336 Ἀρσάμου καὶ τῆς Σισυγάμβριος, ἀδελφῆς τοῦ Δαρείου· ὅστις μετωνομάσθη Δαρεῖος β'.

κε'. Τοῦτον τὸν Δαρεῖον κατανικήσας Ἀλέξανδρος ὁ μέγας, βασιλεὺς τῆς Μακεδονίας, καὶ ἀρχιστράτηγος ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ, ὑπέταξεν ὅλον τὸ βασίλειον τῆς Περσίας· τὸ ὅποιον ἐσάθη διακόσια τριάκοντα ἔτη ἀπὸ τὸν καιρὸν τοῦ συστήσαντος Κύρου. 330

Γ'. ἹΣΤΟΡΙΑ τῶν ΑἴΓΥΠΤΙΩΝ.

α'. Καὶ οἱ Αἰγύπτιοι δὲ ἦσαν ἔθνος ἀρχαιότατον· ἐπειδὴ Μεσραῖμ ὁ υἱὸς τοῦ Χάμ, κατώκησε 2184 πρῶτος εἰς αὐτήν. Καὶ Μὴν ὁ ἀπόγονος αὐτοῦ ἐσάθη πρῶτος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου· καὶ ἐσύσθησεν αὐτοῦ τὴν εἰδολολατρείαν καὶ τὰς τελετὰς, ἐδίδαξε τὴν γεωργίαν, καὶ ἔκτισε τὴν Μέμφιν. Ἐπειτα δὲ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ διεμοίρασαν τὴν Αἴγυπτον εἰς πολλὰς δυναστείας.

β'. Καὶ μετὰ πολλὰ ἔτη ὁ Βούσιρις ἔκτισε τὰς Θήβας· αἱ ὅποιαι ὠνομάσθησαν Ἐκατόμυλοι, ἐπειδὴ εἶχον πύλας ἑκατὸν. Ὁ δὲ Ὀσυμανδίας, βασιλεὺς Αἰγύπτου, ἔκτισε μεγάλας οἰκοδομὰς καὶ παλάτιον ἐσολισμένον μὲ τὴν γλυπτικὴν, καὶ μὲ βιβλιοθήκην, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιγραφή ἦτον· Θησαυρὸς τῶν ἰατρικῶν τῆς ψυχῆς.

γ'. Καὶ ἐκ τούτου γίνεται φανερὸν ὅτι, ἂν καλὰ

καὶ λέγουσιν, ὅτι οἱ Φοῖνικες ἐφεῖρον τὰ γράμματα, ὅμως οἱ Αἰγύπτιοι ἔκαμαν εἰς αὐτὰ μεγάλας προόδους παλαιότερον.

δ'. Λέγουσι δὲ τινες, ὅτι ὁ Οὐχορεὺς ἔκτισεν εἰς τὴν κάτω Αἴγυπτον τὴν Μέμφιν. Καὶ μετ' αὐτὸν ὁ Μοῖρις ἔκαμε λίμνην κοινωνοῦσαν διὰ διόρυχος μετὸν Νεῖλον· ἣτις ἐπότιζε τὴν Αἴγυπτον. Ὑστερον δὲ ὁ Σιφίας ἔκαμε μεγάλας ἀνακαλύψεις εἰς τὰς μαθή-
 π. χ. σεις· τὸν ὁποῖον οἱ Ἑλληνας ὠνόμασαν τρισμέγιστον
 2085 Ἑρμῆν. Μετὰ ταῦτα δὲ βασιλεύσας ὁ Νεῖλος, ἔδωκε τὸ ὄνομά του εἰς τὸν ποταμὸν.

ε'. Καὶ μέχρι μὲν τοῦ Νεῖλου, εἰς ἑκατὸν περίπου ἔτη, οἱ Αἰγύπτιοι εἶχον ἰδίους βασιλεῖς. Ἐπειτα δὲ ἦλθον ξένοι Φοῖνικες καὶ ἐβασίλευσαν εἰς τὴν Αἴγυπτον. Καὶ οἱ βασιλεῖς οὗτοι ὠνομάζοντο Ποιμένες.

ς'. Εἰς τούτων δὲ τῶν Ποιμένων τὸν καιρὸν ἦλθον καὶ ὁ Ἀβραὰμ καὶ ὁ Λὼτ εἰς τὴν Αἴγυπτον, ξενοχωρούμενοι ἀπὸ τὴν πείναν. Οἱ δὲ Ἑβραῖοι ὠνομάζον τούτους τοὺς βασιλεῖς Φαραῶ.

ζ'. Ἐβασίλευσαν δὲ οἱ ξένοι οὗτοι ἔτη διακόσια ἑξήκοντα. Ἐπειτα δὲ ὁ Θέτμωσις τοὺς ἐδίωξεν ἀπὸ τὴν κάτω Αἴγυπτον, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτός.

2825 η'. Περὶ δὲ τῶν διαδόχων του δὲν ἠξεύρομεν ἄλλο, παρὰ ὅτι εἰς τούτων τὸν καιρὸν ὁ Γ'ωσήφ, καὶ ὅλη ἡ οἰκογένεια τοῦ Γ'ακὼβ μετέβησαν εἰς τὴν Αἴγυπτον.

1577 θ'. Βασιλεύοντος δὲ τοῦ Γ'αμισσῆ, οἱ Ἑβραῖοι πληθύναντες μὲ ὑπερβολὴν, κατετρυφαίνοντο εἰς τὴν οἰκοδομὴν ἑνὸς μεγάλου ὀβελίσκου. Ἀφῆκε δὲ ὁ Γ'αμισσῆς δύο υἱοὺς, Ἀμένοσιν καὶ Βούσιριν.

1510 ι'. Ὁ οὖν Ἀμένοσις ἐνώσας τὰ τρία μέρη τῆς Αἴγυπτου, ἔφερε τὴν καθέδραν του εἰς τὴν Τάνιν. Οὗτος, λέγουσιν, ἐταράχθη ἀπὸ τὰς δέκα πληγαῖς, τὰς ὁποίας ὁ Θεὸς ἐξεῖλεν αὐτῷ διὰ Μωϋσέως, καὶ ἀφῆκε τοὺς Ἑβραίους νὰ ἐξέλθωσιν ἐκ τῆς Αἴγυπτου,
 εἰτα

εἶτα ἐπιδιώξας αὐτούς, ἐπνίγη εἰς τὴν Ἐρυθρὰν θάλασσαν πανσρατιᾶ.

ια'. Ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Σέσωρις, ὑποτάξας πολλὰ π. κ. ἔθνη καὶ εἰς τὰ τρία μέρη τοῦ κόσμου, ᾠκοδόμησε 1491 πολλοὺς ναοὺς εἰς τὰ τριῖν τῶν Θεῶν, πρὸς σημεῖον εὐγνωμοσύνης, διὰ τὰς νίκας του. Κατεσκεύασε δὲ καὶ πολλὰς διώρυχας, πρὸς εὐκολίαν τῆς μετακομιδῆς τῶν πλοίων. Ἐκαμε δὲ καὶ προτείχισμα εἰς τὸν Νεῖλον, ἀπὸ τοῦ Πηλούσιον ἕως τῆς Ἡλιουπόλεως· καὶ διώρυξε καλοὺς νόμους.

ιβ'. Ὄταν δὲ ὁ Σέσωρις ἔλειπεν εἰς τὰς ἐκστρατείας, ὁ πατράδελφός του Βούσιρις, ἐφέρετο ἀσπλάγχχνως πρὸς ὄλους, μάλις δὲ εἰς τοὺς ξένους.

ιγ'. Περὶ δὲ τῶν διαδόχων τοῦ Σεσώριδος δὲν ἠξέυρομεν ἄλλο, εἰμὴ ὅτι ὁ Νεχεψὸς ἦτον ἀσρονόμος ἄριστος· καὶ ὅτι ὁ Κέτης, ὡς ἐφευρετικὸς, ὠνομάσθη ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας Πρωτεὺς. Καὶ ὁ Χέοψ καὶ ὁ 1157 Χιφρὴν, βασιλεύσαντες κατὰ διαδοχὴν, κατετυράνουν τὸν λαόν, κτίζοντες Πυραμίδας· καὶ διὰ τὰ προχωρῆ τὸ ἀνόητον αὐτῶν ἔργον, ἐσφάλισαν καὶ τοὺς ναοὺς.

ιδ'. Μετὰ δὲ τούτους ὁ Μυκερῖνος, υἱὸς τοῦ Χέο- 1051 πος, ἐλάφρωσε τοὺς ὑπηκόους του ἀπὸ τὰς ἀγγαρίας, καὶ ἤνοιξε τοὺς ναοὺς, τοὺς ὁποίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη ἐβάσουν κεκλεισμένους οἱ προκάτοχοί του. Ἀλλὰ 1044 μετ' αὐτὸν βασιλεύσας ὁ Ἀΰσις, ὑπερέβη τοὺς πρότερος εἰς τὴν κατάθλιψιν τοῦ λαοῦ, κτίζων Πυραμίδας.

ιε'. Μετ' αὐτὸν δὲ ἐβασίλευσεν ὁ Ψουσένης· ὅς- 1014 τις ἤγειρε πόλεμον κατὰ τῶν Ἑβραίων· καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Γάζαν· ὁ δὲ Σολομῶν, συμφωνήσας εἰρήνην, ἔλαβε τὴν θυγατέρα του εἰς γυναῖκα.

ις'. Ἐπειτα δὲ βασιλεύσας ὁ Σουσακίμ, πολέμῳ 978 πρὸς τὸν Ρ'οβοάμ, βασιλέα τοῦ Ἰούδα, ἐκυρίευσεν τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ ἤρπασεν τὸν πλοῦτον τοῦ ναοῦ.

ιζ'. Τούτου δὲ ὁ διάδοχος Ὁροσόρχος, ὠνομά- 843

σθη μὲν ἀπὸ τοὺς Ἑλληνας Ἡρακλῆς Αἰγύπτιος •
τὸ δὲ αἷτιον ἀγνοεῖται.

π. Χ. ιη'. Βασιλεύοντος δὲ Ἀνύσιος, εἰσέβαλεν ὁ βασι-
740 λεὺς τῆς Αἰθιοπίας Σαβακὼς • καὶ ἐβασίλευσεν εἰς
τὴν Αἴγυπτον ὠρισμένον τινὰ χρόνον, κατὰ τινὰ χρη-
σμόν, καὶ πάλιν ἐκουσίως ἐπέσρεψεν εἰς τὴν Αἰθιο-
πίαν.

719 ιδ'. Ἐπειτα δὲ ἐβασίλευσεν ὁ Σέθων, υἱὸς τοῦ
Ἀνύσιος, ὅστις ἔγεινε καὶ ἱερεὺς τοῦ Ἡφαίσου, καὶ
ἠνώσε τὴν βασιλικὴν ἀξίαν μετὴν ἱερωσύνην • Οὗτος
ἐβοήθησε τὸν Ἐζεκίαν, βασιλέα τοῦ Γούδα, κατὰ
Σενναχηρίμ, βασιλέως τῶν Ἀσσυρίων • καὶ εὐδοκί-
μησε μὲν εἰς τοῦτο • ἀλλ' οἱ στρατιῶταί του, τὸν ἐξε-
θρόνισαν • Καὶ ἐκ τούτου ἠκολούθησε δύο ἔτη ἀναρχία.

κ'. Ἐπειτα δὲ διηρέθη τὸ βασίλειον εἰς δώδεκα
μέρη, καὶ ἐδυνάστευεν εἰς ἕκασον εἷς. Καὶ τοῦτο ἐκρά-
τησεν ἔτη δεκαπέντε • Ὅτε οἱ δυνάσαι οὗτοι ἔκτισαν
τὸν Λαβύρινθον, διωρισμένον διὰ τὰ θάπτωνται οἱ
δώδεκα βασιλεῖς.

670 κα'. Ψαμμίτιξ δὲ, εἷς τῶν δώδεκα δυναστῶν, συ-
ναγαγὼν τοὺς ξένους Κάρας καὶ Γῶνας, ἔγεινε μό-
νος κύριος τῆς Αἰγύπτου • Καὶ διὰ εὐγνωμοσύνην,
ἔδωκεν εἰς τοὺς Ἑλληνας μεγάλα προνόμια, καὶ τὸν
εὐφορον τόπον, περὶ τὸ Πηλούσιον σῶμα τοῦ Νείλου,
εἰς κατοικίαν.

616 κβ'. Ὁ δὲ υἱὸς καὶ διάδοχος αὐτοῦ Νεχαὼ με-
τεχειρίσθη τὰ ἐνώση τὸν Νεῖλον μετὴν Ἐρυθρὰν
θάλασσαν διὰ διώρυχος • Ἐπέμψε Φοίνικας μετὰ πλοῖα
Αἰγυπτιακά, καὶ περιῆλθον τὴν Ἀφρικὴν ἀπὸ τῆν
Ἐρυθρὰν θάλασσαν • καὶ διὰ τῶν Ἡρακλείων ση-
λῶν τοῦ Κάδιξ, μετὰ τρία ἔτη, ἐπέσρεψαν πάλιν
εἰς τὴν Αἴγυπτον • Ἡχμαλώτισε δὲ καὶ τὸν βασιλέα
Γ'βάχαζ.

600 κγ'. Ὁ δὲ υἱὸς καὶ διάδοχος αὐτοῦ Ψάμμις, ἐστράτευσε
594 κατὰ τῆς Αἰθιοπίας • ὁ δὲ Ἀπρίης συνεμάχησε με-
τὰ Σεδεκίου, βασιλέως τοῦ Γούδα, καὶ ἐνίκησε μὲν

διὰ θαλάσσης τοὺς Φοίνικας καὶ Κυπρίους· νικηθεὶς δὲ διὰ ξηρᾶς ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, ἔπεσεν εἰς τὴν ὀργὴν τοῦ λαοῦ, καὶ ἐφρονεύθη· καὶ ἀντ' αὐτοῦ κατέστη βασιλεὺς ὁ Αἴμασις.

π. κ.

κδ'. Οὗτος ὁ Αἴμασις ἦτον πολιτικὸς καὶ συνετὸς· καὶ ἔζησεν ἐν εἰρήνῃ· καὶ ἔβαλε σοφωτάτους νόμους, πρὸς εὐδαιμονίαν τῶν ὑπηκόων του· Εἰς τούτῳ τὸν καιρὸν ἦλθον εἰς τὴν Αἴγυπτον ὁ Πυθαγόρας καὶ ὁ Σόλων.

569

κέ'. Μετὰ τοῦτον δὲ ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς του Ψαμμενίτης· τὸν ὁποῖον Καμβύσης ὁ υἱὸς τοῦ Κύρου, βασιλεὺς τῆς Περσίας, διώξας, ἔκαμε τὴν Αἴγυπτον ἐπαρχίαν τῆς Περσίας.

545

κς'. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ζυγὸς τῶν Περσῶν ἦτον ἀφόρητος, οἱ Αἰγύπτιοι ἀπεσάτησαν πολλάκις· ὅμως δὲν κατώρθωσαν τίποτε· διότι εἰς μὲν τὸν καιρὸν Δαρείου τοῦ Ὑ΄σάσπου ἐδίωξαν τοὺς Πέρσας, ἀλλ' ὁ Ξέρξης τοὺς ὑπέταξε πάλιν· εἰς δὲ τὸν καιρὸν Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος, ἀπεσάτησαν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν Ἰνάρου τοῦ βασιλέως τῆς Λιβύας· ἔχοντες βοηθοὺς καὶ τοὺς Ἀθηναίους· ὅμως ἐνικήθησαν ἀπὸ τὸν Μεγάβυζον, στρατηγὸν τῶν Περσῶν· Ὁ δὲ Ἀμυρταῖος ὀδηγῶν ἔπειτα τοὺς Αἰγυπτίους ὑπερασπίσθη τὴν ἐλευθερίαν των· Ἐπειτα δὲ ὁ υἱὸς του Παύσιρις ἠνάγκασε Δαρεῖον τὸν νόθον νὰ τὸν γνωρίσῃ βασιλέα ὑποτελῆ εἰς τὸ Περσικὸν κράτος· Καὶ εἰς τοιαύτην κατάστασιν ἐσάθη ἡ Αἴγυπτος περίπου πεντήκοντα ἔτη, ἔχουσα συμμάχους τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας.

400

300

κζ'. Ἀλλὰ τέλος πάντων Νεκτεναβὼ ὁ δεῦτερος ἐνικήθη ἀπὸ Ἀρταξέρξην τὸν Ω΄χον, καὶ ἔφυγεν εἰς τὴν Αἰθιοπίαν· Καὶ οὕτως ἡ Αἴγυπτος ἔγεινε πάλιν ἐπαρχία τῆς Περσίας· ἕως ὅτου τὴν ἐκυρίευσεν ὁ μέγας Ἀλέξανδρος· καὶ μετὰ τὸν θάνατόν του, ἔγεινε νέα μοναρχία.